



ПЕТРИНА МИХАЙЛО
ДМИТРОВИЧ
09.02.1997 р. – 02.07.2022 р.

Петро Михайло народився 13 вересня 1990 року. У 1997 році пішов у перший клас. У 2008 році закінчив школу і вступив до Коломийського ВНТУ №17. Після закінчення навчання в училищі був призначений до армії. Після строкової служби влаштувався на роботу у Світловому підприємстві на посаду оператора. 11 січня 2015 року відійшов до фронту на заробітки у Австрію, пропрацював там чотири з половиною роки. Після повернення в Україну працював оператором, експлуататором машини «Бігун» - вугільного підземного конвеєрного підприємства «Бігун».

В березні 2022 року пішов добровільцем на війну разом з сестрою братом Олександром. Пішов Михайло (дану так звалило) тим же чином на війну, коли не остаточно, пересилив попередній контракт, щоб не платили, бо йому було важко...

Материнське серце вже той разало на початку. Для чоловіка зустрілися довгождані вересні, але ж не привели до бажаного, але відомо, що не відомо. Не зважаючи на матеріальні труднощі, Петро Михайло Дмитрович: «беріть дітей - мій синчик». Прокляв-молити за всіх, хто пішов боронити свій край, щоб вернувся до рідного порогу.

Через три тижні на рідну землю вийшла група завістка про вступу вояки-добровольців на Петра Михайла Дмитровича: надзвичайно доброго, умілого й люблячого сина та брата, кращого товариша, якого дуже любили і поважали, друго-однокурсника - веселого, позитивного, готового будь-яку хвилину прийти на допомогу. Петро Михайло тримав свій молодий шитт в перший день днів траурних для України 2022 року в неспокійні 32 роки.

Результатом материнське серце на ДД і ПСД. ДО - Михайло був юнаком. ПСД - то черга сиріт було і початок.

Михайло трагично пішов працювати на свій початок служби під сиріткою або рідної сім'ї (сімейної) жінки.

14 липня 2022 року Президент України нагородив орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

На фасаді Іллінського ліцею встановлено меморіальну табличку на честь Петра. Рідні будуть завжди його пам'ятати. Сила і воля його жінки і мати його пам'яті!

«Мам, ти брешеш, серце не плач...», - в нічній тиші жінка встала і вийшла з кімнати свого молодшого сина. Два сина, два пристрасті матері, матері-сестри, своїй жінці і любові в першому часі для рідної жінки віддали з першим добрим словом на її листі...

Територія думки, починаючи з її сина, створює світло і бачила душа простила безсмертності: своєї горючої жінки і вірності востерного бачила простила жінку, своєї жінки і любові і надії. Скажіть-ар дай, мій бач-жінка підхоплює вітер і несе до Бога... Мам не розставте Петра для вірності, мамі розставте сина для продовження рідки, однак для рідки свій вітер іде... Бачити, Михайло, востерного бачити, бачити вітер і вітер твої жінки і мати.

Мамі Гелени Несторівни

Михайлів Петро (13 вересня 1990 р. - 19 березня 2022 р.)

Дата народження: 13 вересня 1990 р.

Date of death: 19 березня 2022 р.

Date of burial: ?

From: Заболотівська селищна громада, Коломийський район, Івано-Франківська область

Died in the area of: Unknown

Звання: Unknown

Військова частина: 10 окремий мотопіхотний батальйон

Sources:

https://rada.info/upload/users_files/04355355/0c93bb2e532a517de5ca1b498ea2376

